

Biblioteca
Pagina 2
Muntenia-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XI nr. 544

vineri 6 ianuarie 1961

8 pagini 25 bani

La începutul anului școlar 1960-1961, a fost organizat un concurs național al elevilor și profesorilor din învățămîntul secundar. În imagine: un grup de elevi participând la concurs.

Au început examenele pentru obținerea gradului II

La începutul anului școlar 1960-1961, a fost organizat un concurs național al elevilor și profesorilor din învățămîntul secundar. În imagine: un grup de elevi participând la concurs.

În învățămîntul nostru se mai adaugă o probă nouă la literatura română. Lucrările cu care s-au prezentat candidații la examen sînt elaborate pe baza cunoștințelor teoretice și a experienței proprii, iar unele cazuri și pe baza cunoștințelor experimentale ale cadrelor didactice. Comisia de alocare a candidaților la examen să facă generativ și să tragă concluzii teoretice din rezultatele obținute în activitatea lor la catedră și, prin aceasta, să-și îmbunătățească pregătirea de specialitate.

Temele lucrărilor se referă la activitatea elevilor în spiritul muncii comuniste, al patriotismului socialist și internaționalismului proletar, la legarea învățămîntului de viață, de producție etc.

Cele șase comisii care îi examinează pe candidați — două comisii pentru profesori, grupate pe localități, o comisie pentru cadrele din învățămîntul special, o comisie pentru educatoare, o comisie pentru învățătorii din Capitală și regiunea București și o comisie pentru învățătorii din regiunile Dobrogea, Argeș și Plocești — cercetează cu atenție lucrările și răspunsurile date de învățătorii și profesorii, căutînd să creeze condiții cât mai bune pentru deslășuirea examenelor.

Pregătirea în vederea examenului pentru obținerea gradului II și însuși desfășurarea acestuia constă pentru cadrele didactice un bun prilej de a-și ridica nivelul profesional și ideologic, de a-și întări contribuția la realizarea sarcinilor puse în fața învățămîntului de către Congresul al III-lea al P.M.R.

Sărbătoarea majoratului

În toate localitățile țării s-a organizat de curînd „Sărbătoarea majoratului”, sărbătoarea celor care au împlinit vârsta de 18 ani. Printre cei sărbătoriți s-au numărat mulți elevi din ultima clasă a școlilor de cultură generală și profesionale sau din școlile tehnice.

La Constanța au participat la sărbătoarea majoratului peste 180 de elevi, fii de muncitori și colectivști din orașul Constanța și regiunea Dobrogea. În cadrul unei adunări care s-a desfășurat într-o atmosferă plină de entuziasm, tovarășii Ion Petre, prim-secretar al Comitetului orașenesc U.T.M., Alexandru Dumitru, vicepreședintele Statului popular orașenesc și Ion Lungu, directorul Școlii medii nr. 3 din Constanța le-au vorbit tinerilor despre importanța acestui eveniment din viața lor, despre drepturile și îndatoririle ce le revin ca cetățeni majori ai patriei.

Și în centrele de comune ale raionului Cehul Silvaniei sărbătoarea majoratului a avut loc într-o atmosferă de însuflețire, într-un cadru festiv. În comuna Fărcașa, de exemplu, cei 32 de tineri și tinere care au împlinit de curînd 18 ani au fost felicități cu căldură de reprezentanții organelor locale și de cadrele didactice.

O interesantă dezbatere metodico-științifică

On educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, sarcină a cărei însemnătate a fost subliniată de cel de al III-lea Congres al P.M.R., un rol important îl are studiul istoriei patriei, al limbii și literaturii române. Înțelegînd acest lucru, Societatea de științe istorice și filologice, care grupează în sine specialiști din domeniul istoriei și filologiei — oameni de știință, cadre didactice din învățămîntul superior și din învățămîntul de cultură generală — organizează acțiuni menite să sprijine cunoașterea adevărată de fapt și de drept a trecutului nostru. Pentru aceste acțiuni se numără și sesiunile metodico-științifice interdisciplinare care s-au ținut în Sibiu și care au avut ca temă de discuție „Din Istoria Transilvaniei”. În cadrul acestor sesiuni s-a avut loc o interesantă și bogată discuție științifică și metodică, oferind profesorilor un bogat material pentru activitatea lor în clasă.

O serie de participanți la discuție au arătat că lucrarea „Din Istoria Transilvaniei” prezintă importanță deosebită și pentru activitatea didactică, oferind profesorilor un bogat material pentru activitatea lor în clasă.

Sesiune metodico-științifică organizată de Societatea de Științe Istoric-Filologice și Filologie.

Un loc important în cadrul dezbaterilor sesiunii l-a ocupat discutarea, în prezența unora dintre autori, a primului volum al lucrării „Din Istoria Transilvaniei” de acad. C. Dăncuș, Șt. Pascu, V. Chereșteșiu și T. Mocarriu, volum apărut în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. în Editura Academiei R.P.R. și care tratează istoria Transilvaniei de la începuturile societății omului și pînă la evenimentele din preajma anului revoluționar 1947.

După cum s-a subliniat la referatul prezentat de colectiva profesorilor din Brașov (colectiv format din Tiberiu Jiga, Maya Philippi, Bako Geza, M. Kiss și Pavel Binder), în conferință prezentat de tovarășul Aurel Tăbăcă din Timișoara, ca și în discuțiile ce au avut loc, lucrarea „Din Istoria Transilvaniei” are să umple un gol de mare importanță fiind prima lucrare de istorie a Transilvaniei scrisă de pe pozițiile materialismului istoric fundamentându-și concluziile pe baza celor mai noi cercetări în domeniul științei istorice și filologice de autori a rezoluției Congresului al III-lea al P.M.R. și care are importanță științifică și metodică deosebită și pentru activitatea didactică și publicistică largă.

Meritul deosebit al lucrării, după cum s-a subliniat în cadrul

C. Mincă
Continuare în pag. 4

5679

Toată atenția dezbaterilor din seminarii

Discuțiile purtate în cercurile de învățămînt ideologic constituie pentru cadrele didactice un bun prilej de aprofundare și sistematizare a cunoștințelor, de clarificare și înțelegere a problemelor teoretice ale învățării marxist-leniniste. Eficacitatea dezbaterilor ce au loc în seminarii depinde însă în foarte mare măsură de pregătirea lui, de priceperea cu care conduce discuțiile, de ajutorul concret pe care-l dă cursanților în timpul studiului individual.

Cei mai mulți dintre propagandiștii care conduc cercurile de învățămînt ideologic ale cadrelor didactice din Capitală au obținut an de an bune rezultate în munca lor, dobîndind o experiență bogată și valoroasă și lucrînd cu trageră de inimă pentru a ajuta pe învățători și profesori să-și însușească temeinic și în mod creator învățătura marxist-leninistă, politica științifică a partidului nostru. Exemple numeroase se pot da în acest sens. Iată, bunăoară, câteva aspecte din munca pozitivă desfășurată de tov. Irabela Avramescu de la Școala medie „I. L. Caragiale”, propagandiștii la noi cerc de istorie a P.M.R., anal I, Tovarășii Avramescu acordă o mare atenție pregătirii personale, intervenind cu regularitate în seminariile organizate pentru propagandiștii și aprofundarea teoriei marxiste, chiar și pe a-celora pe care le-a mai studiat în anii precedenți. Preocuparea aceasta de a se pregăti temeinic pentru dezbaterile ce au loc în cercul de care se ocupa îi permite să fie exigentă cu cursanții, să poată scoate în evidență aspectele cele mai semnificative ale problemelor, să sistematizeze și să sintetizeze problemele ridicate, să tragă concluzii juste și clar formulate. În timpul dezbaterilor, propagandiștii urmăresc cu atenție expunerile cursanților. Nu-i scapă nici o greșală și intervine cu mult tact atunci cînd constată că aceștia nu sînt în temă, spun generalitățile ori dau dovadă că și-au însușit mecanic o serie de date, fără să le poată interpreta. Astfel, la seminarul cu tema „Începutul mișcării muncitorești și al răspîndirii marxismului în România”, observînd că un cursant se mărginește să expună buchereste problemele legate de convenția comercială încheiată cu Austro-Ungaria în 1875, i-a cerut să scoată în evidență aspectul politic al acestei chestiuni, să arate cine era interesat în această convenție, cui dăuna ea etc. Precizările cerute de propagandiștii au permis cursanților să înțeleagă mai bine rolul trădător al politicii cercurilor conducătoare de pe atunci din țara noastră. După dezbaterile problemei puse în discuție propagandiștii au sintetizat aspectele principale, esențiale, care să fie reținute.

Este bine că tov. Avramescu preocupă îndeaproape de a-l ajuta la discuții a tuturor cursanților, mai ales a acelor care nu se anuță singuri să ia cuvîntul, invitîndu-i să încerce să rezolve anumite probleme. Întrebările care vor fi întrebări, cursanții se pregătesc cu mai multă grijă, urmăresc cu mai multă atenție dezbaterile și iau cuvîntul, ca să contribuie la rezolvarea problemelor. Spre exemplu, astfel, învățătoarele Calina Borcea și Sevasta Prisăcanu au devenit cursante active, situîndu-se astăzi printre membrii cercului cu cele mai bune rezultate.

Stă în atenția propagandiștii să nu lase să se strecoare confuzii, imprecizii în tratarea problemelor; la nevoie ea solicită și părerea cursanților, după care face înțelegerea precizările necesare, creînd astfel o atmosferă prielnică asigurării purității conținutului de idei al discuțiilor. La sfîrșitul fiecărei ședințe tov. Avramescu obișnuiește să facă o apreciere generală asupra felului cum au decurs dezbaterile, precum și aprecieri critice cu privire la pregătirea cursanților, ceea ce o ajută la îmbunătățirea muncii în cerc.

Conștiințozitatea cu care se pregătește pentru seminarii, seriozitatea cu care conduce discuțiile, grija pentru felul cum se pregătește și se prezintă fiecare

cursant ne îndreptătesc să credem că tov. Avramescu va reuși să transforme în realitate dorința pe care și-o manifestă ca și cercul pe care-l conduce să devină fruntaș pe raion.

Asemenea tovarășei Avramescu sînt și alți propagandiști din Capitală, printre care tov. Demetra Cenușaru de la aceeași școală, Luiza Răican de la Școala medie „N. Bălcescu” și mulți alții care nu precupețesc eforturile pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al tovarășilor lor.

Trebuie să arătăm însă că mai există propagandiști — e drept, puțini la număr — care nu acordă atenția cuvenită conținutului muncii în seminarii, purității ideologice a discuțiilor, orientării lor spre aspectele concrete ale muncii cadrelor didac-

gina dezbaterilor, are obiceiul de a menționa la sfîrșitul fiecărui capitol că „problema s-a tratat destul de bine și putem trece la punctul următor” și derutează pe cursanți, care pot lua drept bune afirmațiile greșite și confuze făcute în seminar.

Este de la sine înțeles că efortul propagandiștilor pentru ridicarea nivelului discuțiilor în seminarii și îmbunătățirea conținutului învățămîntului ideologic trebuie dublat cu efortul susținut al tuturor cursanților, printr-un studiu aprofundat al materialului bibliografic și prin participare activă la discuții. Tovarășii ca Tutoveanu Alexandrina, Băcioiu Nicolae și Petrescu Silvia de la Școala medie „I. L. Caragiale” sînt exemplu în acest sens, ceea ce se reflectă în întreaga lor activitate în școală.

Ce au de spus însă acele cadre didactice care își permit să se prezinte la seminarii complet nepregătite, mulțumindu-se să citească pur și simplu din caiet sau broșură răspunsurile la întrebările ce li se pun, ori să participe doar la discuții? Acea procedură, de pildă, profesora Balvina Berghazan de la aceeași școală, care vine sistematic nepregătită la seminarii, indiferența ei față de problemele politice se reflectă și în munca profesională. Numai astfel se explică faptul că intervențiile sale în discuțiile pedagogice sînt anevoie pentru audiență, pune probleme pe dos, încet se întrebăm cum izbuteste această profesoară să contribuie la formarea concepției științifice despre natură și societate a elevilor, ce fel de educație le poate face ea în calitate de dirigintă cînd are un nivel atât de scăzut? Tot astfel, profesora de științe naturale Ion Teodoru minimalizează studiul învățării marxist-leniniste sub pretextul că trebuie să se pregătească la specialitatea lui. El uita însă că un bun specialist poate fi numit numai acela care și-a însușit temeinic metoda materialist-dialectică de cercetare. Acest lucru ar trebui să-l înțeleagă și învățătoarea Natalia Zharodnii și profesorele Lucreția Popescu-Ulma, Odette Longhin ș.a. de la această școală.

Asemenea situații — așa precum arîtam mai sus — constituie însă excepții de la regulă cum, privite în general propagandiștii și cadrele didactice studierea ideologiei marxist-leniniste. Marea masă a învățătorilor și profesorilor din școlile Capitalei au înțeles că nu pot desfășura o bună activitate pedagogică fără să cunoască profund învățătura marxist-leninistă și de aceea se ocupă cu rez și stăruință de pregătirea lor ideologică și politică.

B. Petre

DIN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIILOR SINDICALE

Comitetul de secție

Comitetul de secție de la Școala medie nr. 2 din Craiova este bine cunoscut de mai mulți ani pentru rezultatele frumoase obținute în muncă, pentru sprijinul concret adus la buna desfășurare a procesului de învățămînt.

Ce metode folosește acest comitet de secție? care este secretul succeselor sale?

„De fapt — ne relatea tov. Olga Nuju, președinta comitetului de secție — nu e vorba de nici un secret. Metodele noastre de muncă sînt cele indicate în statutul sindicatelor și în documentele C.C.S. Prin activitatea noastră nu am făcut altceva decît să ducem în mijlocul membrilor de sindicat cuvîntul însușitorilor al partidului, să-i mobilizăm în lupta pentru realizarea sarcinilor ce stau în fața școlii, să-i ajutăm efectiv în îndeplinirea acestor sarcini”.

Chiar și o sumară privire asupra activității sindicale de la Școala medie nr. 2 din Craiova confirmă cele spuse de tov. Nuju. Fiecare săptămîni din planul de muncă urmărește un scop precis — de a face cât mai roșnică munca membrilor de sindicat, de a o orienta spre rezolvarea sarcinilor importante pe care partidul le-a pus în fața școlii. Acesta este, însă, conținutul activității tuturor organizațiilor sindicale din școli. Atunci cînd se expică totuși că rezultatele obținute în activitatea comitetului de secție de la Școala medie nr. 2 din Craiova sînt mai bune decît cele înregistrate în alte școli? Este împedat că „secretul” trebuie căutat în stilul de muncă al comitetului de secție.

Comitetul de secție din această școală a tradus în viață indicația C.C.S. de a se muta centrul de greutate al activității sindicale în unitatea de bază a acesteia, grupa sindicală. Consecințele s-au resimțit imediat. Mai întîi, propaganda profesională, fiind organizată chiar în cadrul grupei, a devenit mai concretă, mai legată de sarcinile fiecărui membru de sindicat. Astfel în grupa sindicală de la secția școlii a școlii s-au discutat probleme privind organizarea cursurilor de pregătire de 6 luni pentru specialiști în vederea examenului de admitere în clasa a VIII-a, cunoașterea locului de muncă al elevilor-muncitori etc.

Conținuturile de muncă, organizate separat pentru învățămîntul școlii și învățămîntul de zi au putut să dezbata mai pe larg probleme specifice, iar hotărîrile adoptate s-au referit mai concret și mai în profunzime la măsurile ce se impun pentru continua îmbunătățire a muncii. Consfătuirea cu

tema „Metodele lecției în învățămîntul școlii”, de pildă, fiind organizată de grupa sindicală a școlii, a oferit un bogat și interesant material de experiență înve căutată metodic. Cu această ocazie cursanții cu rezultate foarte bune în învățămîntul școlii au avut cum au muncit pentru îmbunătățirea rezultatelor în pregătirea muncii lor-elevi care interzictează pentru la mai mulți ani, asigurîndu-se o mai bună însușire a noștințelor Totodată s-a discutat despre felul cum trebuie să se pregătească la lecțiile de fizică, matematică, chimie etc. cunoașterea căpătate de muncitorii-elevi în procesul de producție, cum să se predea anumite capitole de învățămînt mai dificile, ce loc trebuie să ocupe în cadrul lecției literatură științelor predate.

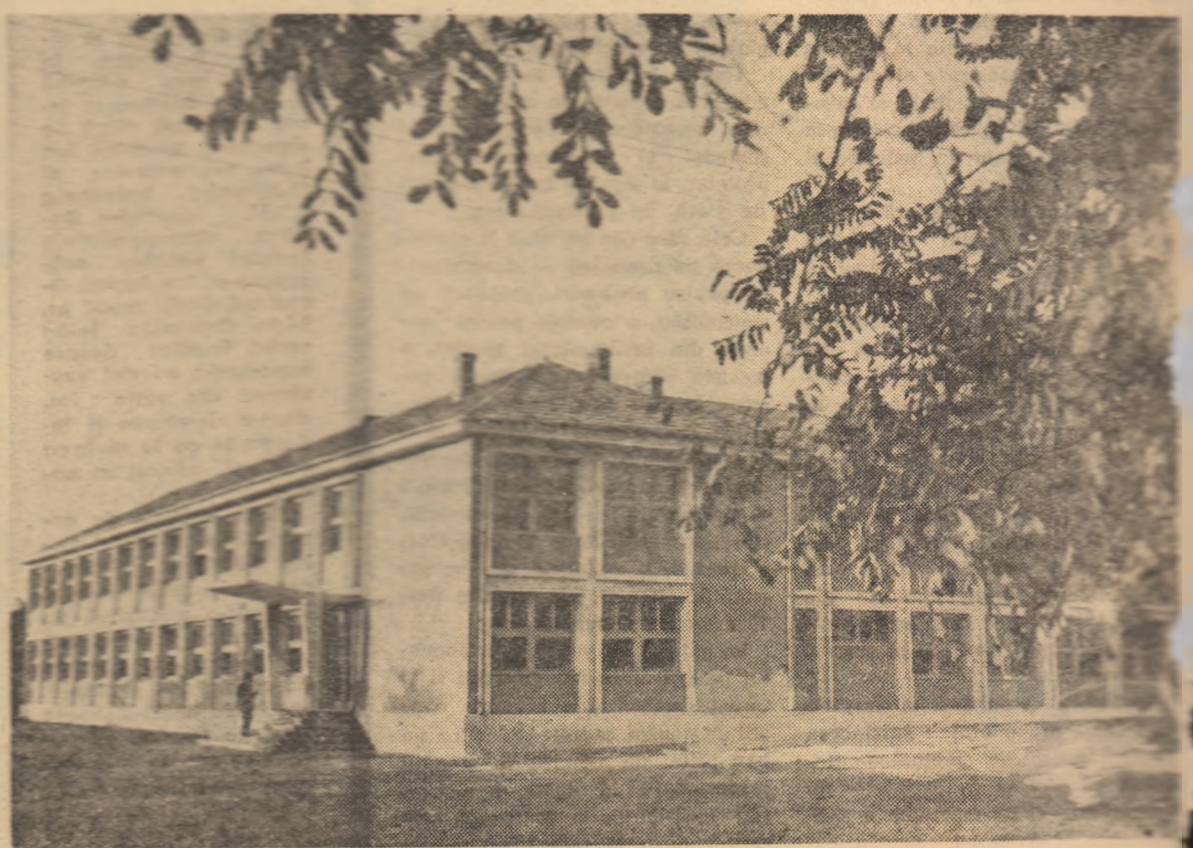
Un alt aspect al stilului de muncă al comitetului de secție de la Școala medie nr. 2 din Craiova este preocuparea pentru creșterea unui larg activ obștesc, care este comitetul de secție alii la constituirea planurilor de activitate și în organizarea acțiunilor prevăzute de acestea. O caracteristică însemnată aduce activul obștesc, de pildă, la activitățile culturale, unde se prezintă referate pe teme pedagogice, ca și informații și conferințe pe teme de politică internă și internațională, se organizează consultații pentru cel ce studiază în diferitele cercuri de învățămîntului ideologic etc.

Străduindu-se să mule activității în grupele sindicale, comitetul de secție a utilizat în mod eficient și îndrumarea activității în fiecare acțiune întreprinsă. A ajutat, de pildă, grupul de lucru să fie înțeleși la construirea unei muncă, în organizarea activităților generale de dări de seamă etc.

Un auxiliar important leului de comitetul de secție pentru îmbunătățirea activității sindicale din școală și pentru orientarea activității membrilor de sindicat este gazeta de perete. La gazeta de perete sînt publicate cu regularitate articole pe teme profesionale. În ultimul timp s-au publicat, de pildă, articolele „Cum lupt împotriva mediocrității”, „Ce avem de făcut” și altele în care a fost împărtășită experiența unor cadre didactice din școală.

Preocupîndu-se de justa orientare a activității sindicale și de continua îmbunătățire a stilului său de muncă, comitetul de secție de la Școala medie nr. 2 din Craiova aduce o contribuție importantă la îmbunătățirea activității școlii și cadrelor didactice.

N. Dona

În comuna Negru Vodă, regiunea Dobrogea, s-a construit recent o școală medie modernă, înzestrată cu tot ce este necesar bunei desfășurări a procesului de învățămînt.

VACANȚĂ * VACANȚĂ

La tabără, alături de copii

La Predeal, una din minunatele stațiuni de pe Valea Prahovei, a sosit în această iarnă o mulțime de copii, fii de oțelari, de petroliști, de zidari sau de ceferiști, copii ai muncitorilor din București și Ploiești. Au adus cu ei pantalonii „pană”, puloverele groase de lână, fesurile și tichiile împletite, căciulile cu urechi, schiuri pe măsura lor, sănițe și o gălăgioasă roioșie. După efortul primelor luni de școală din acest an ei cunosc bucuria unor minunate zile de vacanță petrecute în mijlocul munților. Pe unii i-am întâlnit răspunzând în vreo 11 din cele mai cunoscute zile ale Predealului. Erau elevi de la diferite școli din raionul Gheorghiu-Dej al Capitalei. Pe alții, pionieri de la școlile din Ploiești, i-am cunoscut la tabăra care își are sediul în localul școlii menț din localitate.

Prezentându-mi am întâlnit printre ei — ca de obicei acolo unde se află mai mulți copii de școală — profesori și instructori de pionieri. Nu le tineau lecții, nu aveau cataloage, nu le puneau note. Cum copiii au venit să se recreieze, și rolul profesorilor este de data aceasta deosebit de acela pe care-l joacă în școală. Ei au îmbrăcat haina unor prieteni mai mari care, în atmosfera de destindere a taberelor, sînt tot atât de prieteni să organizeze jocuri, excursii, concursuri de schi și de sănițe ca și să predea esențele de gradul al II-lea, istoria literaturii sau tabloul lui Mendelsohn.

Dimineata, după ce orele de odihnă au luat sfîrșit, profesorii sînt cei care, mai în joacă, mai în serios, îi gonesc pe copii la spălător și la masă. Nu-i bine să lincezești. Vacanța e scurtă și nu trebuie irosită. Schiurile asteptă. Dar stai! Înainte de schiuri, o bătaie cu zăpadă fine loc de încălzire. Se fac două tabere. Să vedem, care pe care? Cu obrăcii îmbujorați, cu ochii scînteietori de veselie, potrivind în pumni bulgării de zăpadă afinată și însoțindu-și loviturile cu strigăte entuziaste, exclamații și risete, micii combatanți uită de toate în vîltoarea luptei. Nu bănuiesc că cineva care se preface a lua parte cu tot dinadinsul la joaca lor zimbeste tainic, mulțumit că în primele ore ale dimineții le-a făcut, fără stirea lor, o subtilă invitație la buna dispoziție ce nu-i va părăsi toată ziua.

Și tot acel cineva îi învătă, citiva minute mai tîrziu, să-și pună schiurile, să fiină bastoanele sau să cadă fără să-și încurce picioarele în cele două stîngașii curbate la capete, care sînt atât de nestabile și buclucase pentru micii începători în arta alunecatului pe zăpadă. El, profesorul a fost acolo care a spus cunoscuta formulă „fereste pîrtia!”, atunci cînd sănița înaltă și suplu a pornit vertiginos în pantă. Și tot el a strigat „Ai grijă, Costin!”, cînd zăpăiatul Georgescu dintr-a V-a era să facă o nărbîtie. Pare că se amuză alături de copii, că strigă și se bucură împreună cu ei. De fapt, omul nu mijloc s-o atropă în joacă și pe mica Iulia, care stă zgribulită, retrădă deoparte, năvărînd să se aventureze pe terenul nesigur al tălpigilor de lemn.

Profesorul i-a condus, într-o zi senină, spre cabana „Trei brazi”. Pe noșca din pădure era o liniste misterioasă, plină de măreție. Cren-guța călcată sub picior avea un sunet fragil și sec. Brazii înalți, simetrici și nemîșcați erau parca paznici ai acestei lumi a tăcerii. Urcușul, care precipita respirația, dezvăluia la fiecare pas noi și noi surprize. O rină abruptă, o stîncă ce semăna cu un om, o mică îngrămădire de zăvoadă cu o formă ciudată. Natura are nenumărate chipuri și înfățișări sub care își arată frumusețea. Trebuie să știi s-o vezi, s-o înțelege, s-o iubești. Fără prea multe cuvinte, poate cu un gest, cu o frază, cel a cărui manire este aceea de a-i învăța pe alții i-a ajutat pe drum să vadă cât de frumos este acest colț din patria noastră ce se aseamănă cu o lume de basm în care albastrul estompat de culmile îndepărtate se întîlneste cu albul imaculat al zăpezilor așternute pe înălțimi și cu verdele întunecat al pădurilor de brad. E o pîrtică din iubita noastră patrie și imaginea ei va rămîne neștearsă în amintirea celor care au văzut-o pentru prima dată cu ochii copilăriei, în timpul zilelor de vacanță petrecute într-o tabără.

Poate că, lăsați singuri, copiii s-ar plictisi după ce într-o zi sau două ar epuiza tot ce poate fi frumos într-o tabără. Profesorul are însă o inepuizabilă sursă de idei cu privire la felul cum poate fi ocupat timpul în fiecare zi. Excursiile la Cioplea, la Clăbucet, la Gîrla, la Diham, la Timiș, orientarea cu busola, convorbirile prin semnalizare cu fanioane după alfabetul Morse, pregătirea unui adăpost, cîntecele, jocurile, concursurile, vizionările de filme, seriile de muzică și chiar de... dans constituie numai o mică parte din ideile profesorului pe care el le și înfăptuiește deîndată pentru a le crea copiilor cel mai multe bucurii în această minunată vacanță.

Cine e profesorul despre care am vorbit aici? În chip voit nu i-am dat un nume, pentru că faptele lui pot fi tot atât de bine și ale tovarășilor Niculina Cimpeanu și ale lui Alexandru Ștefănescu, Iancu Săceni, Gheorghe Dipulescu, Maria Covaliu și ale multor alți profesori și instructori de pionieri care, pîrînd că se joacă și se amuză și ei alături de copii, nu fac decît să-și continue în tabără munca de educatori.

Octavian Buzescu

Întîlnire cu sportivi frunțași

Zilele trecute, la Palatul pionierilor din Capitală peste 300 de pionieri și școlari s-au întîlnit cu sportivi frunțași care au participat la jocurile olimpice de la Roma. Cu acest prilej numeroși artiști ai sportului le-au vorbit șco-

larilor despre activitatea sportivilor romini la Olimpiada de la Roma.

Pionierii și școlarii au vizionat în continuare citeva filme documentare cu caracter sportiv.

Activități plăcute și recreative

În zile mai frumoase vile din localitățile pîrticești ale regiunii Brașov își petrec vacanța de iarnă numeroși pionieri și elevi din regiunile Iubedgata, Argeș, Ploiești, Oltenia, Mureș-Autonomă Ma-

ghiară, București și Brașov. Pentru ei se organizează zilnic numeroase activități plăcute și recreative: excursii pe munți, concursuri de sănițe, manifestări culturale etc.

Zile de neuitat

Numerosi elevi ai Școlii sportive nr. 1 din Capitală își petrec vacanța în localitățile și cabanele din Munții Bucegi. Chiar din prima zi, grupurile de elevi de la Bușteni și Cabana Peștera Ialomicioarei au pornit în excursie prin împrejurimi. Au vizitat Peștera Ialomicioarei, Cheile Tatarului, vârful Babele și Pasul Strunga.

Iată, în fotografia de sus, un grup ajuns pe culme, admirînd prin poarta deschisă de Pasul Strunga minunatul peisaj al podișului transilvan. Pînă cînd se va sfîrși vacanța, elevii au de gînd să cunoască în amănunțime cele mai pitorești locuri ale Bucegilor.

Într-o zi, grupul de elevi de la „Peștera” a primit în același timp trei vizite. Le-au venit în oșpeție taberele de la Poiana Stînii, de la Piatra Arsă și de la Padina. După ce și-au povestit minunatele întîmplări din zilele de vacanță și au vorbit ca niște schiori încercați despre progresele realizate în tehnica slalomului, au hotărît să se întrecă într-un original meci de volei pe zăpadă. Iată-i în fotografia din sîmba pe „finaliști” disputîndu-și întîlcieta.

Dar în ciuda „discuțiilor competente” purtate, cei mai mulți sînt de abia la începutul însușirii tehnicii de a schia. Sub îndrumarea instructorilor, așa cum se vede în fotografia de jos, elevii își perfecționează pregătirea. În curînd cei mai buni schiori vor participa la primul concurs.

Vacanța se va sfîrși curînd, dar amintirea ei va rămîne mereu vie în sufletele acestor tineri, că și ale tuturor elevilor din țară care, prin grija partidului și guvernului, petrec zile de neuitat.

Fotoreportaj de MATEI BORS.

DISCUȚII DESPRE MANUALELE ȘCOLARE

Unele observații asupra abecedarului

Abecedarul este primul manual cu care face cunoștință copilul în clasa I, cartea pe care o îndrăgește cel mai mult și de care depinde dezvoltarea dragostei lui față de învățatură. Atât prin conținutul cât și prin forma sa abecedarul contribuie nu numai la învățarea citirii și scrierii, ci și la dezvoltarea percepției, gândirii și imaginației micilor școlari, la formarea bazelor educației lor ideologico-politice. De aceea, felul cum este alcătuit abecedarul, conținutul și forma sa reprezintă o problemă de cea mai mare importanță.

Deși a fost mult îmbunătățit față de abecedarele anterioare, abecedarul actual mai are, după părerea mea, o serie de lipsuri care ar trebui lichidate, pentru ca să avem într-adevăr un manual bun.

O condiție esențială pentru ca școlarii să învețe ușor și repede citirea și scrierea o constituie ordinea justă a predării sunetelor și literelor. Se știe că, pentru ușurința pronunțării sunetelor, a desprinderii lor din vorbire și a scrierii literelor, ordinea folosită în predarea sunetelor și literelor în abecedarul ediția 1960 nu este cea mai potrivită. De exemplu, situarea sunetului și literii „m” pe locul al treilea în abecedar, după „a” și „u”, nu mi se pare justificată. Experiența ar arătat că în citirea primelor cuvinte formate din două sunete sau a primelor cuvinte formate din două silabe copiii trebuie să prelungească în pronunțare primul sunet sau prima silabă până ce prind în cîmpul lor vizual litera a doua. În cazul sunetului „m”, prelungirea pronunțării degenează adeseori în „i”, din care cauză unii copii scriu mai târziu „mna” în loc de „mna”, „mndru” în loc de „mndru”, „mncare” în loc de „mncare” etc., ne mai făcînd distincție în pronunțare între „m” și „mi”.

Pe de altă parte, litera „m” ocupă un spațiu grafic mai mare decît alte litere, rîpînd pentru început prea mult din cîmpul vizual al începătorilor, care este destul de mic. Acesta este un alt argument pentru care socotesc că sunetul și litera „m” trebuie să ocupe în abecedar locul al zecelea sau al unsprezecelea, adică să li se facă cunoscute copiilor atunci cînd la ei începe să dispară tendința de prelungire în citire și cînd li se lărgește cîmpul vizual.

Nici predarea sunetului și literii „e” înaintea lui „i” nu mi se pare justificată, întrucît „e” este greu de pronunțat, în anumite situații pronunțîndu-se ca „ie”.

Iată de ce consider că în cadrul unui nou abecedar primele locuri trebuie să fie ocupate de vocale și consoane care prezintă o mai mare independență în pronunțare și care ocupă un spațiu mai mic în scriere („a”, „u”, „i”, „e”, „o”, „s”, „i” etc.) Ca aceste sunete se pot forma o serie de cuvinte necesare primelor deprinderi de citit-scris.

O altă lipsă a abecedarului care trebuie să fie remediată constă, după părerea mea, în aceea că o serie de cuvinte izolate scrise cu litere de tipar sînt despărțite în primele pagini prin liniuță, ceea ce le împiedică sensul. Este drept că se urmărește ușurarea citirii cuvîntul trezîndu-se despărțit în silabe. S-ar putea să se folosească liniuța, lăsînd un anumit interval între silabe. Acest procedeu se repetă în paginile următoare la scrierea unor propoziții încheiate formate din trei cuvinte. („E-ne a-re me-re”, „Ana a-re mu-re”), distrîgîndu-se astfel atenția elevilor de la înțelegerea sensului propoziției și concentrînd-o numai asupra citirii cuvîntului. O asemenea despărțire n-ar mai fi necesară din moment ce școlarul a învățat să citească pe silabe cuvintele izolate din coloană. Elevii trebuie să învețe de la început să scrie corect, să știe cînd se folosește liniuța de unire. Folosirea procedurii arătat mai sus nu face decît să provoace confuzii în mintea elevilor. Iată un alt exemplu care ilustrează acest lucru: la pagina 40 din abecedar e scris „Tic-tac! Tic-tac! E ora două”. Copiii, obișnuiți pînă aici cu despărțirea-tuturor cuvîntelor în silabe, pot trage concluzia falsă că

„tic-tac” e un singur cuvînt, despărțit în silabe.

Cred că este necesar să se acorde mai multă grijă redactării textelor din abecedar. În general, un text din abecedar trebuie să îndeplinească mai multe cerințe: să conțină sunetele și literele învățate, să fie gradat ca mărime și greutate, să fie instructiv, să aibă caracter educativ, să exprime adevărul. Nu toate textele din abecedar îndeplinesc însă aceste cerințe. De pildă, textul de la pagina 29 — „Ion are un car cu mere. E un car mare” — lasă impresia că Ion este un întreprinzător particular, un negustor. Textul de la pagina 43 sună astfel: „Noi avem un cal. Numele lui, „Suru” etc. Și aici este vorba de o gospodărie individuală.

Pe de altă parte, în textele din abecedar nu și-au găsit loc, în afară de o serie de aspecte ale realității noastre, cuvinte ca „partid”, „tovarăș” etc., deși aceste noțiuni trebuie să le fie bine cunoscute chiar și școlarii din clasa I, fiind din cele mai uzuale și avînd un profund conținut ideologico-politic. Aceasta cu atât mai mult cu cît cuvintele respective nu prezintă nici un fel de greutate în pronunțare.

Sînt multe de spus și în legătură cu ilustrațiile din abecedar. În primul rînd este vorba de lipsă de concordanță între ilustrație și text. De exemplu, în textul de la pagina 63 se arată că mama lui Florin lucrează în fabrică, unde este fruntașă în producție. Cred că ar fi fost mai bine ca ilustrația să fi prezentat mai multe femei lucrînd (o brigadă), iar mama lui Florin să fie recunoscută după medalie și după stegulețul de frunză. Aceași observație este valabilă și pentru ilustrațiile de la paginile 30, 53, 66, unde, deși se vorbește despre munca în comun, sînt prezentate un singur tractor, o singură secerătoare etc. Sînt și ilustrații care nu redau în mod corect cele afirmate în text, sau care prezintă în mod denaturat realitatea.

Ținînd seama de toate acestea, cred că este necesar ca, atunci cînd se va elabora un nou abecedar, autorii să reflecteze mai mult asupra conținutului textelor și al ilustrațiilor, pentru a ogîndi realitățile din țara noastră și a contribui la buna pregătire a copiilor.

Prof. D. Stoica
Institutul pedagogic — Craiova

O lecție în clasa a II-a a Școlii de 7 ani nr. 151, de curînd construită în cartierul Gării de Nord.

Filmul în școală

La Școala medie nr. 15 „Elena Sirbu” din Capitală s-a organizat în acest an prezentarea unui ciclu de filme documentar-științifice, însoțite de conferințe prezentate de profesori și de scurte referate făcute de membrii cercului de științe naturale.

Nu de mult s-au prezentat, de exemplu, în cadrul acestui ciclu, o conferință despre originea și evoluția omului și două scurte referate cu temele „Ce sînt rasele omenești, caracterul reacționar al rasismului” și „Călătoria lui Ch. Darwin în jurul lumii și însemnătatea ei pentru fundamentarea teoriei evoluționiste”. După expunerea acestor lucrări a urmat filmul documentar „Adevărul despre Adam”. În încheiere s-au purtat discuții în legătură cu filmul vizionat și referatele ascultate.

Participarea numeroasă și activă a elevilor la prezentarea filmelor și conferințelor ce le însoțesc arată marele interes pe care îl trezesc în rîndurile elevilor astfel de acțiuni menite să contribuie la pregătirea lor multilaterală.

O interesantă dezbatere metodico-științifică

(Urmare din pag. 1)

În ajutorul profesorilor, programa cuprinde o tematică bogată cu indicații amănunțite pentru fiecare capitol, temă și lecție, și acordă o mare atenție istoriei contemporane, subliniind în mod deosebit rolul conducător al clasei muncitoare și al partidului său în lupta pentru dobîndirea independenței și pentru construirea socialismului în patria noastră. Programa va duce la rezultate cît mai bune în munca instructiv-educativă dacă fiecare profesor va da dovadă de atitudine creatoare în tratarea problemelor. Programa de istorie pentru clasa a XI-a este întregită de apariția noului manual de Istorie a Romîniei, de care profesorii și elevii au luat cunoștință cu satisfacție.

Desigur, programul respectiv și se vor putea aduce îmbunătățiri — în special în ceea ce privește dezvoltarea unor teme cuprinse prea sumar, ca și în justa proporționare a materiei prevăzute în cadrul diferitelor capitole — cu contribuția cadrelor didactice care vor sesiza eventualele lacune în decursul aplicării ei.

Cu un viu interes au fost primite și comunicările prezentate în cadrul lucrărilor care au avut loc în cele două secții ale sesiunii — de istorie și de filologie. Aceste lucrări, rod al muncii de cercetare științifică pe care o desfășoară cu interes și perseverență o serie de membri ai filialelor societății, în majoritate profesori din învățămîntul mediu, aduc o contribuție activă la cunoașterea mai adîncită a unor probleme de specialitate. La secția istorie, de pildă, s-au prezentat comunicările: „Inceputurile mișcării muncitorești din Sibiu” (Carol Göllner), „Aspecte din viața și lupta muncitorilor din Valea Jiului în timpul dictaturii militarofasciste antonesciene” (Mircea Valea, Deva) și „Date noi asupra răscoalei țărănești din 1784” (C. Cîmpianu, Cluj), iar la secția filologie: „Ion Urban Jarnik și interesul lui pentru folclorul românesc” (Gh. Popovici, Sibiu), „Elemente locale în creația lui I. Budai-Deleanu” (Ion Iliescu, Deva), „Tolstoi și unii scriitori ardeleni de la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX” (Tatiana Nicolescu-București) și „Contribuții la biografia lui Gh. Șincai și Petru Maior” (Lucia Protopopescu, București). Pe marginea comunicărilor au fost purtate discuții fructuoase, care au contribuit la îmbunătățirea lucrărilor respective dintre care unele își vor putea găsi loc în viitoarele volume („Limbă-literatură”, „Studii și articole de istorie” etc.) ale Societății de științe istorice și filologice.

La sesiune s-au prezentat și referate metodice, care au prilejuit discuții vii și prețioase în legătură cu unele probleme interesînd cadrele didactice din învățămîntul de cultură generală în predarea lecțiilor de specialitate. Aceste referate și lecțiile practice care s-au ținut după aceea la unele clase a VII-a și a XI-a din localitate constituie un sprijin direct acordat profesorilor de istorie și de limba și literatura romînă. Se poate spune chiar că lecțiile practice au constituit o continuare a referatelor și o argumentare concretă a conținutului acestora. Așa, de exemplu, lecțiile de Istoria Romîniei au demonstrat actualitatea referatului prezentat de tovarășa Eliza Bichman (I.P.C.D.-București) despre „Importanța pregătirii ideologice a cadrelor didactice în predarea lecțiilor de istorie”, intrucît s-au observat, chiar la unii dintre profesorii la care s-a asistat, unele greșeli sau confuzii ce pot determina la elevi o înțelegere eronată a anumitor fenomene istorice.

Același lucru se poate spune în linii generale și despre lucrările metodice din secția de filologie. Referatele „Contribuția predării limbii și literaturii romîne la întărirea educației patriotice” (Maria Fanache, Sibiu), „Importanța pregătirii ideologice a cadrelor didactice în predarea lecțiilor de limba și literatura romînă” (G.G. Ursu, București) și „Actualizarea în lecțiile de limba și literatura romînă” (Emilia Șt. Milicescu de la I.P.C.D.-București), ca și lecțiile care le-au urmat au reușit să demonstreze în mod teoretic și practic importanța problemelor puse în discuție.

Unele dintre referatele prezentate ar fi putut să capete o valoare și mai mare dacă nu s-ar fi limitat la o tratare pur teoretică a problemelor, dacă ar fi pornit de la fapte și exemple concrete pe care viața din școlile noastre le oferă zi de zi. Este totuși pozitiv faptul că ele au reușit să înfățișeze probleme de mare însemnătate pentru munca fiecărui învățător sau profesor, să rețină atenția prin actualitatea lor.

Se poate deci afirma că inițiativa Societății de științe istorice și filologice de a organiza o sesiune interregională științifico-metodică, a fost bine venită și a scos în evidență însemnătatea unor măsuri ce trebuie continuuate, spre a veni astfel și pe această cale în sprijinul muncii de instruire și educare a tinerețului.

Pentru literele corect și frumos caligrafiate în caiet și pe tablă — nota maximă!

Ajunul primului bilanț

În această lună, în școlile serale se încheie prima etapă a anului școlar. Peste trei săptămâni va lua sfârșit primul semestru. Este momentul când fiecare profesor din aceste școli se gândește la măsurile pe care trebuie să le ia acum pentru a consolida rezultatele bune obținute în cursul primelor luni de școală, pentru a înlătura lipsurile care mai persistă.

Asemenea măsuri iau, bunăoară, profesorii Școlii medii serale nr. 1 din Brașov. În cea mai mare parte, tinerii muncitori care frecventează cursurile acestei școli au reușit să asimileze cunoștințele predate de-a lungul primului semestru. Pregătirea lor se află la un nivel mulțumitor și, deci, bilanțul ce se va încheia înainte de vacanța de iarnă va fi, în genere, satisfăcător. Această apreciere cu caracter general nu este însă de natură să-i liniștească pe profesorii școlii. Oricât de bună ar fi pregătirea generală a elevilor, au rămas totuși în cunoștințele lor anumite verigi mai subrede, pe care profesorul este dator să le verifice și cărora trebuie să le adauge întărituri solide. Lichidarea lacunelor din pregătirea elevilor, lămurirea oricăror probleme care au rămas confuze constituie tocmai una din principalele sarcini care stau acum în fața profesorilor.

În cursul semestrului profesorii au avut posibilitatea să facă numeroase observații cu privire la pregătirea elevilor lor, să-și dea seama care sînt acele lecții care au fost mai puțin înțelese, mai puțin însușite. Așa de pildă, profesoara de matematică Elvira Simion a observat că unii elevi din clasa a XI-a nu și-au însușit pe deplin cunoștințele privitoare la teoria multîmurilor. O parte din elevii clasei a VIII-a nu rezolvă cu destulă ușurință exercițiile de algebră și nu cunosc bine proprietățile triunghiului isoscel. Profesorul care predă matematica la clasa a X-a a constatat că o serie de elevi din această clasă au asimilat într-o măsură insuficientă lecțiile de trigonometrie privind aplicațiile formulelor corelativ și identitățile trigonometrice. Profesoara de chimie Ana Koch și-a dat seama că o parte dintre elevii săi din clasa a VIII-a trebuie să-și consolideze cunoștințele privitoare la ecuațiile chimice și că în clasa a IX-a va trebui să mai stăruie asupra lecțiilor privind grupa carbonului. În legătură cu însușirea cunoștințelor de fizică, profesorul Valeriu Bogdan și-a dat seama că pentru buna pregătire a elevilor săi va fi necesar să insiste în mod deosebit în această perioadă asupra lecțiilor de statică în clasa a VIII-a și asupra cunoștințelor de cinetică moleculară în clasa a IX-a.

După cum se vede profesorii de

la Școala medie serală nr. 1 din Brașov știu care sînt problemele asupra cărora trebuie să se oprească în lecțiile recapitulative din această perioadă pentru ca nivelul de cunoștințe al elevilor să fie cât mai ridicat. Rămîne să aflăm ce măsuri au luat și ce metode folosesc pentru a atinge scopul propus.

În primul rînd, ținînd seama de faptul că această etapă este o etapă de vîrf a activității școlare, în care se cere ca muncito-

In preajma încheierii semestrului

rii-elevi să aibă mai mult timp liber pentru studii individuale, profesorii i-au îndrumat să-și ia acum o parte din concediul de studii. Din păcate, ei nu au dis-cutat în suficientă măsură această problemă și cu cadrele de conducere din întreprinderi, și de aceea o serie de tineri de la Depoul Timiș-Triaj sau de la Atelierele principale de locomotive nu și-au luat acum concediile de studii.

Socotind că în timpul lecțiilor nu vor reuși să recapituleze cu elevii toate cunoștințele ce trebuie consolidate, profesorii au organizat ore de meditații. Aproa-

pe fiecare dintre ei ține săptămînal un anumit număr de ore de meditații cu elevii din diferite clase. S-au organizat meditații la fizică, la matematică, la chimie, la limba romînă. Deși acestea au loc sîmbăta și duminică, la fenomene de supraîncărcare, care fac să scadă capacitatea de asimilare a tinerilor și care pot determina rezultate cu totul opuse celor scontate.

Mult mai just ar fi fost ca profesorii să caute a folosi cît mai rațional fiecare oră de curs, așa încît să asigure consolidarea cunoștințelor chiar în timpul lecțiilor și să organizeze meditațiile cu foarte multă grijă, numai atunci cînd ele sînt de absolută necesitate. Aceasta cu atît mai mult cu cît numai o parte din tinerii muncitori se află în acest moment în concediu de studii.

Trebuie remarcat însă că profesorii Școlii medii serale nr. 1 din Brașov au ales în mod judicios temele care constituie obiectul orelor de recapitulare. Aceste teme privesc tocmai capitolele cu privire la care cunoștințele elevilor nu sînt încă destul de temeinice. Socotim că aceasta este latura cea mai pozitivă a activității pe care o desfășoară ei acum, în preajma încheierii semestrului.

V. O.

Examenе la cursurile fără frecvență

Paralel cu învățămîntul seral, pentru oamenii muncii angajați în procesul de producție funcționează, pe lângă școlile de cultură generală, secțiile de învățămînt fără frecvență. În aceste zile tinerii înscriși la cursurile fără frecvență se află în plină sesiune de examene.

La secția fără frecvență a Școlii medii nr. 3 din Capitală s-au prezentat la examenul din anul acesta numeroși elevi. Deși aprecierile cu privire la nivelul lor de pregătire pot fi încă premature, dat fiind că examenele de abia au început, se poate totuși spune, avînd în vedere rezultatele de pînă acum, că tinerii ce studiază fără frecvență au privit cu seriozitate munca

de pregătire în cadrul acestor forme de învățămînt.

Grăitoare sînt, în această privință, datele pe care le furnizează cele două lucrări scrise — „Demascarea burghezo-moșierimii în opera lui Mihail Eminescu” la limba romînă și „Lupta de clasă în orînduirea sclavagistă și răscoalele sclavilor” la istorie. Din felul cum candidații la examen au dezvoltat aceste două subiecte se vede că cea mai mare parte din ei au reușit nu numai să memoreze datele și faptele cuprinse în manual, ci să înțeleagă și semnificația diferitelor fenomene sociale și literare studiate, să le interpreteze, să aleagă ceea ce este esențial în ele.

lină — în același loc de muncă. În urma unei astfel de măsuri clasa a IX-a „C”, care avea cel mai mare procentaj de absențe, a reușit să devină clasă cu cea mai bună frecvență din școală.

Profesorii de la Școala medie serală de pe lângă Fabrica de postav din Buhuși au adoptat pentru îmbunătățirea frecvenței și metoda întrecerii între clase. S-a dovedit că lupta pentru obținerea steagului de clasă fruntaș pe școală în ceea ce privește frecvența a fost deosebit de eficientă. Din momentul în care a pornit această întrecere frecvența s-a îmbunătățit simțitor.

Este necesar să arătăm că rezultatele bune obținute de Școala medie serală de pe lângă Fabrica de postav din Buhuși se datorează faptului că, în lupta pentru realizarea unei cît mai bune frecvențe, întregul colectiv al școlii a fost mobilizat, într-un efort comun și susținut, pornit din convingerea că fără o prezență regulată a tinerilor muncitori-elevi la cursuri nu se poate asigura calitatea procesului instructiv-educativ.

Aproape 500 de tineri muncitori din întreprinderile orașului Buzău își completează studiile prin învățămîntul seral la Școala medie „B. P. Hașdeu”. În clișeu: la ora de științe naturale.

Pentru viitorii muncitori-elevi

S-au deschis cursurile de pregătire pentru tinerii muncitori care urmează să se înscrie în clasa a VIII-a a școlilor serale. Pretutindeni deschiderea cursurilor a fost precedată de o serie de acțiuni menite să asigure buna lor organizare.

Ca și la alte școli din țară, la Școala medie serală de pe lângă Atelierele C.F.R. Grivița Roșie din București profesorii s-au gîndit din vreme la cele ce au de făcut pentru ca încă din primele zile munca din cadrul cursurilor de pregătire să se desfășoare cît mai bine, să dea cele mai bune rezultate. Unul din principalele obiective către care au fost concentrate eforturile profesorilor a fost acela al recrutării tinerilor muncitori care îndeplinesc toate condițiile pentru a frecventa cursurile școlii serale. Profesorii școlii au sprijinit munca de selecționare a viitorilor elevi desfășurată de comisiile din întreprinderile aflate în raza școlii. Ei au vizitat întreprinderile, au discutat cu conducerea acestora, cu reprezentanții organizațiilor de partid, U.T.M. și sindicale și i-au cunoscut pe tinerii muncitori ce pot fi îndrumați, în conformitate cu prevederile Hotărîrii partidului, către învățămîntul seral. S-au întîlnit cu aceștia la locul lor de muncă, le-au vorbit despre însemnătatea frecventării cursurilor școlii serale pentru îmbogățirea cunoștințelor lor de cultură generală, pentru ridicarea calificării lor profesionale, despre perspectivele ce le deschide în fața lor absolvirea școlii medii, despre condițiile ce le vor fi create pentru ca activitatea lor în școală să fie rodnică. Discuții similare au fost purtate în întreprinderi și cu alte prilejuri. În ședințele organizațiilor de partid, sindicale sau U.T.M. tovarășii din întreprinderi au dezbătut de asemenea problema necesității continuării studiilor. Stațiile de amplificare, gazetele de întreprindere și-au adus și ele, la rîndul lor, contribuția în munca de atragere a tinerilor muncitori către școala serală. Toate aceste acțiuni au făcut ca numeroși tineri să-și exprime dorința de a frecventa învățămîntul seral.

Pregătindu-se pentru buna desfășurare a muncii lor în cadrul cursurilor de pregătire, profesorii de la Școala medie serală de pe lângă Atelierele C.F.R. Grivița Roșie au studiat cu atenție programa de învățămînt destinată acestui curs, au alcătuit planurile lecțiilor ce urmează să fie predate viitorilor elevi ai clasei a VIII-a în cadrul cursurilor de pregătire. Cu foarte multă atenție a fost studiată problema orarului, pe care profesorii s-au străduit să-l alcătuiască în așa fel încît prin eșalonarea judicioasă a orelor să ușureze munca elevilor, să prevină supraîncărcarea lor, să-i ajute să învețe cît mai bine.

Cu câteva zile înainte de începerea activității toți profesorii

care predau la cursul de pregătire au discutat în cadrul consiliului pedagogic despre felul cum își propun să muncească, despre colaborarea ce trebuie să o realizeze între ei pentru a obține cele mai bune rezultate. Astfel, prima zi de școală a viitorilor muncitori-elevi i-a găsit pe profesori deplin pregătiți pentru muncă.

Avînd în vedere că nivelul de pregătire al cursanților este diferit, în funcție de intervalul de timp mai mare sau mai mic ce a trecut de cînd ei au întrerupt școala, profesorii se străduiesc acum, la început, să afle ce cunoștințe stăpînește fiecare tînr în parte pentru a ști cum anume să desfășoare lecțiile astfel încît să asigure tuturor muncitorilor încadrați la cursuri pregătirea necesară. Profesoara de limba romînă Maria Popescu, de pildă, a dictat în acest scop cursanților un text din Caragiale cu numeroase probleme de ortografie și punctuație și le-a dat o lucrare de control care le cerea să analizeze o frază din punct de vedere morfologic și sintactic. Aceste lucrări o vor ajuta să-și cunoască elevii, să-și dea seama asupra căror laturi va trebui să insiste, cu fiecare din ei în parte, în timpul orelor de gramatică. O lucrare subordonată aceluiași scop a dat cursanților și profesoara de limba rusă, Natalia Cazacu-Ripeanu. Profesorul de fizică Constantin Soltuz s-a interesat mai întîi de specificul muncii elevilor săi. Printre cursanți se află montatori, cazangii, lăcătuși, strungari, ajustori, mecanici, acari, nichelatori, turnători, timplari etc. Fiecare din ei are deci, datorită muncii în producție, o sumă de cunoștințe practice strîns legate de fizică. De aceea profesorul va pune accentul, în predarea cunoștințelor teoretice, pe exemple care le sînt familiare elevilor pentru că le-au întîlnit procesul de producție din întreprindere. Deocamdată, prima fie s-a rezumat la o prezență generală a fizicii, a ramurii a utilității și însemnătății nașterii ei pentru dezvoltarea tehnicii moderne.

Bine înțeles că nici unul din profesori nu a neglijat să le dea cursanților acum, la început de drum, câteva îndrumări cu caracter general cu privire la felul cum vor trebui să-și organizeze timpul, să învețe, să-și ia notițe, ce cărți să citească și ce manuale să folosească pentru ca strădaniile lor în școală să fie rodnice.

Dragostea de învățatură și entuziasmul cu care viitorii elevi au venit la cursuri, precum și seriozitatea și răspunderea cu care privesc profesorii sarcinile ce le revin în pregătirea tinerilor muncitori ne dau temei să credem că eforturile lor comune vor fi încununare de succes.

Prof. D. Nica

METODE EFICIENTE

Preocuparea pentru continua îmbunătățire a frecvenței se află în centrul atenției cadrelor didactice de la Școala medie serală de pe lângă fabrica de postav din Buhuși. În acțiunile inițiate pentru obținerea unui procentaj cît mai ridicat de elevi prezenți la cursuri, profesorii de la această școală folosesc câteva metode care, după cum arată rezultatele, și-au dovedit eficiența.

Pe lângă discuțiile individuale sau colective cu muncitori-elevi, pentru asigurarea unei bune frecvențe profesorii acordă o foarte mare atenție colaborării strînse cu conducerea Fabricii de postav, cu organele de partid, U.T.M. și sindicale din această întreprindere. Pe linia colaborării cu întreprinderea în vederea reducerii numărului de absențe, școala ține o strînsă legătură cu șefii de sectoare și secții în care lucrează tinerii muncitori-elevi. Responsabilii de clase le prezintă periodic acestora caietele de clasă cu evidența absențelor pe zile și ore. La sugestia școlii, în birourile șefilor de sectoare au apărut câteva grafice în

care sînt trecute numele elevilor, zilele și lecțiile la care au absentat. Intrucît zilnic în birourile șefilor de sectoare se adună maiștrii și șefii de secție pentru a discuta diferite probleme de producție, existența acestor grafice este foarte utilă ținîndu-i permanent la curent cu situația frecvenței muncitorilor-elevi. Plecînd de la datele cuprinse în aceste grafice, tovarășii din întreprindere se interesează de cauzele care i-au determinat pe unii tineri să absenteze, discută individual cu ei sau ridică problema frecvenței lor în ședințele organizațiilor de partid, sindicale sau U.T.M., la colțul roșu etc.

Profesorii școlii au luat obiceiul să invite de fiecare dată la orele de dirigîntie în care se discută probleme privind frecvența și reprezentanții ai întreprinderii. Discuțiile care se desfășoară în prezența acestora au rolul de a pune în evidență mijloacele prin care întreprinderea îi poate sprijini pe tinerii muncitori pentru a frecventa cu regularitate cursurile. Din astfel de discuții s-a desprins, de pildă, necesitatea de a grupa elevii dintr-o clasă — așa cum s-a întîmplat cu elevii clasei a IX-a „C” din sectorul „țesătorie-

Schimb de experiență între școlile de meserii

Cadrele didactice ale școlilor de meserii din regiunile Bacău, Iași și Suceava au participat de curind la un interesant și rodnic schimb de experiență privind probleme legate de conținutul și metodică lecțiilor de cultură tehnică și de instruire practică.

Schimbul de experiență, care a avut loc la Școala de meserii din Iași, s-a desfășurat în cadrul a cinci secții, și anume: metal, lemn, construcții, confecții și menaj. Toți participanții au ascultat un referat cu privire la desfășurarea instruirii practice în atelierul-școală și în atelierul de producție al Școlii de meserii din Iași. De asemenea, ei au asistat, în cadrul fiecărei secții, la o serie de lecții teoretice și de instruire practică.

Cu prilejul discuțiilor care au avut loc pe marginea referatului și a lecțiilor s-a subliniat ca pozitivă activitatea Școlii de meserii din Iași în ceea ce privește realizarea unor sortimente cât mai apropiate de programa școlară. S-a accentuat de asemenea în mod deosebit asupra faptului că la lecțiile de instruire practică s-a acordat atenția necesară bunei organizări a locurilor de muncă pentru elevi și pentru maestrul-instructor. Datorită acestui fapt demonstrațiile practice s-au putut desfășura cu succes. În cadrul demonstrațiilor — au subliniat participanții la discuții — s-a realizat o legătură strinsă între instruirea practică și materiile de specialitate: tehnologia materialelor, tehnologia meseriei, desenul tehnic etc., evitându-se însă transformarea lecției de instruire practică într-o lecție de tehnologie a meseriei. În instructajele introductive s-au folosit numai cunoștințele strict necesare din disciplinele de specialitate, accentul principal punându-se pe însușirea deprinderilor de muncă pe baza demonstrațiilor.

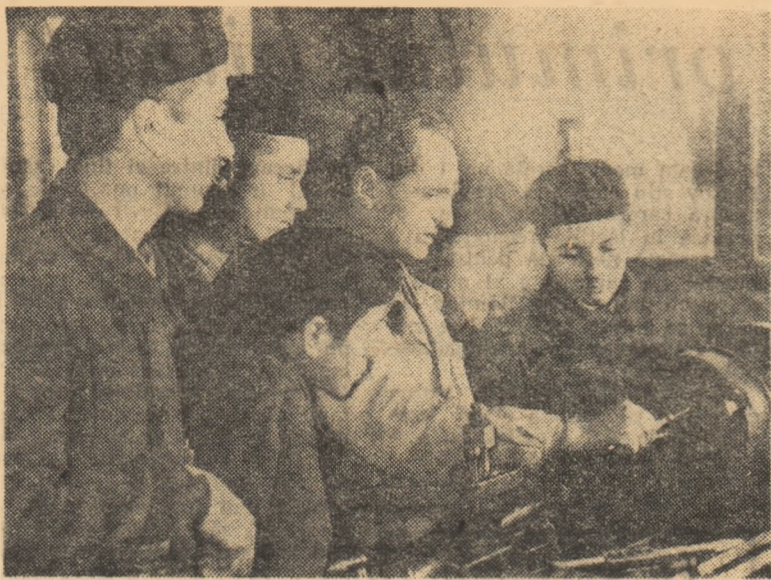
Discuțiile purtate în cadrul secțiilor pe marginea lecțiilor desfășurate au dus la concluzia că în școlile cu același specific trebuie respectată o formă unitară în organizarea lecțiilor teoretice și de instruire practică. De asemenea, s-a arătat necesitatea cunoașterii de către cadrele di-

dactice a documentației noi în specialitate, precum și a documentației tehnice în specialitățile auxiliare.

Numeroși participanți la schimbul de experiență au evidențiat necesitatea continuării legăturilor stabilite cu acest prilej printr-o informare periodică între cadrele de specialitate asupra rezultatelor obținute prin aplicarea metodelor de instruire considerate drept cele mai eficiente.

Ing. Nicolae Mocanu

inspector șef metodic,
Cabinetul metodic-Iași

Elevii anului I montatori-electricieni de la Grupul școlar C.F.R. - Craiova la o oră de practică în atelierul școlii.

In perspectiva progresului tehnic

Printre principalele obiective ale muncii desfășurate de profesorii și maistrii Școlii profesionale de pe lângă întreprinderea „Industria Sirmei” din Cimpia Turzii se numără, alături de formarea siderurgistilor pentru întreprinderea tutelară, formarea de cadre pentru viitorul combinat siderurgic care se va înălța la Galați. Ținând seama de tehnica modernă cu care va fi înzestrat combinatul, cadrele didactice urmăresc să-i familiarizeze pe ucenicii siderurgiei și laminariști cu cele mai perfectionate elemente ale tehnicii în domeniul laminării.

Utilizarea cu succes a acestei sarcini a cerut adoptarea unor măsuri complexe, în așa fel încât elevii să cunoască bine nu numai procedeele folosite la agregatele instalate acum în secțiile de laminare ale întreprinderii „Industria Sirmei”, ci și trăsăturile principale privind progresul tehnicii mondiale în domeniul laminării. Bunăoară, la temele privind clasificarea și productivitatea laminatoarelor profesorii de specialitate au trecut în revistă categoriile de laminare existente la întreprinderea „Industria Sirmei” și metodele folosite aici pentru mărirea productivității laminatoarelor. În acest scop ei au pornit de la cunoștințele ucenicilor privind raportul dintre viteza de laminare a trenului pregătitor și cea a trenului finisor de la laminorul II, subliniind apoi că la laminorul I — de construcție mai nouă — acest raport este mai judicios, permițând realizarea unei productivități mai înalte. Astfel ucenicii au putut să deducă în mod logic calitățile superioare ale sistemului de organe de transmisie de la laminarele continui — cele mai moderne —

cu antrenare individuală sau comună a cajelor de lucru.

Folosind date comparative privind productivitatea realizată acum 15—20 de ani în secțiile întreprinderii și productivitatea realizată astăzi de aceste secții, profesorul Anatolie Crafta a arătat ucenicilor importanța montării la laminorul de sirmă a aparatelor de ghidare automată, importanța reducerii numărului de treceri și a mecanizării transportului dintre treceri, care au determinat creșterea productivității laminatoarelor de câteva ori față de trecut. Această trecere în revistă a continuei perfecționări a sistemului de mecanizare și automatizare a laminatoarelor de la „Industria Sirmei” și prezentarea importanței acesteia pentru creșterea productivității muncii a dat ucenicilor o imagine concretă a înaltei productivități realizate la agregatele complet automatizate și cu o mare viteză de laminare.

O deosebită importanță acordă profesorii de specialitate de la Școala profesională de pe lângă întreprinderea „Industria Sirmei” colaborării cu profesorii de matematică în vederea dezvoltării interesului ucenicilor pentru efectuarea calculelor în problemele de calibrare. În acest scop profesorii ingineri A. Crafta și Gheorghe Coldea le-au arătat ucenicilor că „arta calibrării” era privită în trecut drept un secret pe care numai unii inițiați îl puteau cunoaște. De teamă să nu li se „fure” meseria, unii tehnicieni cu vederi învechite făceau tot posibilul ca nimeni să nu cunoască metodele de lucru în calibrare și de aceea în țara noastră existau foarte puțini calibrori. Ei au arătat apoi importanța cunoștințelor privitoare

la calculele de calibrare pentru fiecare laminator de înaltă calificare și posibilitățile de care dispun ucenicii pentru a căpăta aceste cunoștințe, atrăgându-le în același timp atenția asupra anumitor dificultăți pe care le vor întâmpina la început. Ucenicii au căutat să-și dovedească capacitatea de a-și însuși aceste calcule și, treptat, ele i-au pasionat. Desori ei poartă acum, în pauzele dintre lecții, discuții aprinse asupra problemelor de calibrare. O dovadă grăitoare a nivelului atins de ucenici în efectuarea acestor calcule o constituie faptul că ei au reușit să refacă în cadrul lecțiilor calculele pe care se bazează studiul tehnicienilor întreprinderii privind ridicarea limitei superioare de greutate a lingourilor folosite la laminorul II de la 160 kg la 180 kg, sporind prin aceasta productivitatea muncii cu 13%. Astfel ucenicii s-au convins în același timp în mod practic că pentru un laminator de înaltă calificare nici caracteristicile tehnice de construcție ale laminorului nu reprezintă limita în creșterea productivității.

Profesorii de specialitate ai școlii, în majoritate ingineri ai întreprinderii „Industria Sirmei” din Cimpia Turzii, acordă o importanță egală atât însușirii cunoștințelor teoretice cât și aplicării lor practice în producție, conducând personal practica ucenicilor pentru formarea unor deprinderi la nivelul tehnicii înaintate. Bunăoară, prof. ing. Gheorghe Coldea, predind lecția „Calculul reducerii de secțiune prin trefilare”, le-a prezentat ucenicilor efectele reducerii de secțiune asupra proprietăților mecanice și tehnologice ale sîrmelor trefilate, dimensiunile limite la care trebuie să se oprească trefilarea pentru a se putea aplica procesele de tratament termic intermediare și a se înlătura fenomenul de ecrusai în scopul trefilării în continuare și al îmbunătățirii calității sîrmelor. În același timp el a cerut ucenicilor să efectueze principalele calcule practice de reducere a secțiunii prin trefilare. În ziua următoare de practică profesorul a repartizat ucenicii la diverse agregate de trefilare, dându-le lucrări conform graficului zilnic de lucru al secției respective. Pentru a verifica temeinicia cunoștințelor însușite de ucenici cu privire la calculele de trefilare, profesorul Coldea și maestrul-instructor Pompei Moldovan au cerut fiecărei grupe să calculeze în carnetele de practică scara de reducere pentru dimensiunea de sirmă ce se trefilează pe mașina unde lucrează și să verifice apoi cu micrometrul dacă calculele sint reale. La fiecare abatere de calcul profesorul a intervenit explicînd în ce constă greșeala și cum trebuie ea evitată pe viitor.

Asemenea lecții sint în măsură să deschidă larg în fața ucenicilor perspectivele de viitor ale profesiei lor, să-i înarmeze pentru stăpînirea tainelor laminării

Practica viitorilor tehnicieni minieri

Grupul școlar al Trustului minier din Maramureș constituie una din unitățile de bază în care sint pregătii viitorii muncitori și tehnicieni din sectorul minier și geologic. Un loc deosebit de important în cadrul grupului școlar îl ocupă școala tehnică de maistri, în care sint instruiți conducătorii secțiilor de producție din domeniul minereii neferoase și prospectiuni geologice.

Conducerea școlii tehnice de maistri a luat în acest an școlar măsuri importante pentru familiarizarea elevilor cu noile cuceriri ale științei și aplicațiile lor în producție. Alături de dotarea celor patru laboratoare ale școlii cu noi planșe și scheme în funcțiune ale instalațiilor mecanice din uzine și exploatari, o metodă larg folosită este predarea cunoștințelor noi chiar în unitățile miniere. Aici, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, elevii pot să-și adîncească cunoștințele în legătură cu utilajele, agregatele și metodele de exploatare și preparare a minereurilor.

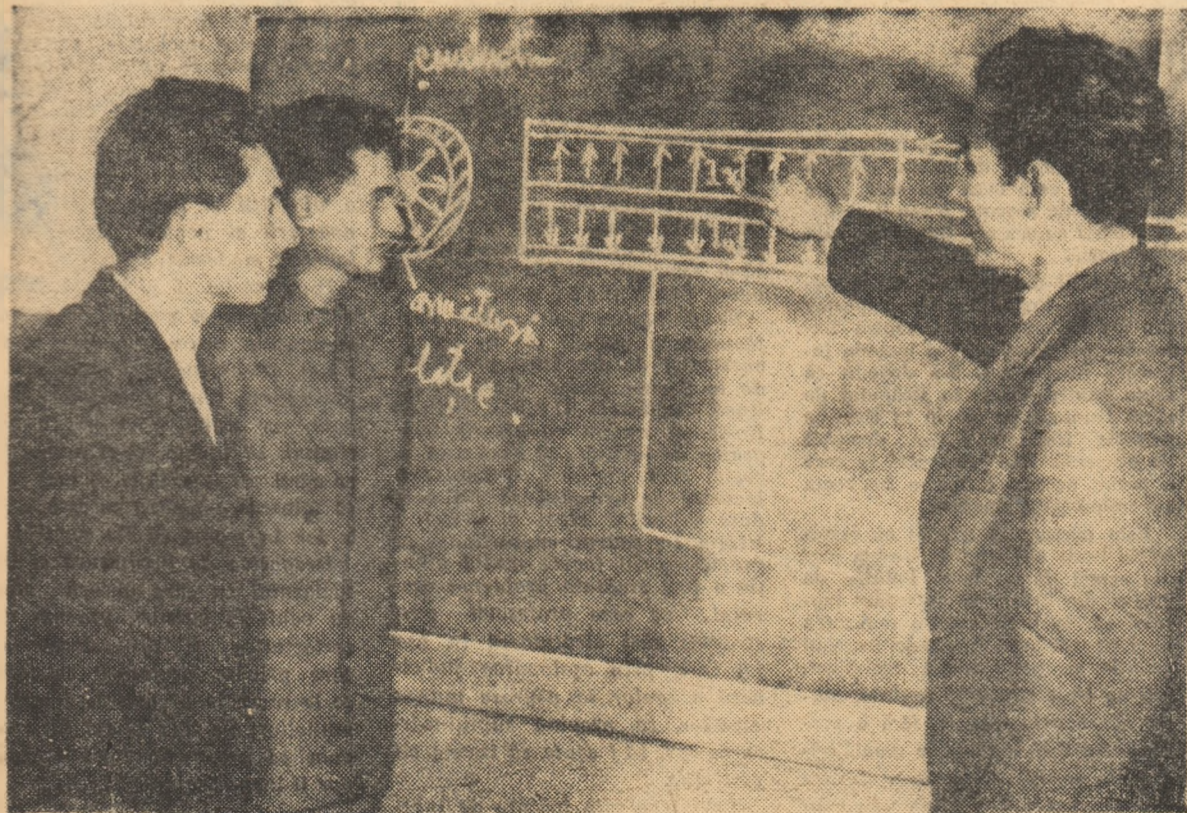
Astfel, elevii din anul II — secția preparare minereurilor — au vizitat, împreună cu profesorii de specialitate, instalațiile de preparare a minereurilor nemetalifere de la Exploatarea minieră Baia Borsa, iar elevii de aceeași specialitate din anul III au vizitat instalațiile de preparare ale întreprinderii „Gheorghe Doja” din Zlatna și alte instalații. În același timp, elevii din anul II — secția electromecanică minieră și din anul III — secția exploatare miniere — au vizitat uzinele „Unio” din Satu Mare, unde au avut posibilitatea să cunoască îndepărtate felul cum sint fabricate unele utilaje pentru sectorul minier. Elevii din anul II care se pregătesc pentru specialitatea electromecanică minieră au participat de asemenea la câteva lecții desfășurate în secțiile Combinatului siderurgic de la Hunedoara.

După reîntoarcerea în școală elevii au participat la seminarii cu privire la noile cunoștințe însușite. Pentru verificarea cât mai temeinică a cunoștințelor profesorii le-au cerut să schițeze în cadrul cercului de desen tehnic principalele mașini și agregate cunoscute cu prilejul lecțiilor-excursii. Schițele executate de ei sint deosebit de valoroase pentru sistematizarea cunoștințelor elevilor și vor fi folosite cu multă eficacitate în cadrul lecțiilor recapitulative și de sinteză.

La școala tehnică de maistri a Grupului școlar minier din Maramureș a devenit o tradiție obișnuită ca înainte de a trece la practica de producție elevii să efectueze, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, o excursie științifică în țară, trecînd pe la cele mai importante exploatare și uzine legate de specialitatea lor. Pregătite pentru această excursie au început de pe acum. S-a stabilit ca în fiecare întreprindere și exploatare explicațiile să fie date de elevii-maistri proveniți de la unitatea industrială respectivă. De aceea fiecare viitor maestrul studiază problemele complexe ale întreprinderii sale pentru a le putea da colegilor explicații cât mai competente. În felul acesta excursia proiectată va fi nu numai un prilej de îmbogățire a cunoștințelor fiecărui elev-maistru, ci și o posibilitate de verificare mai deplină a specializării în tehnica întreprinderii de bază.

Sever Pașca

director adjunct al Grupului școlar de pe lângă Trustul minier din Maramureș

Elevii din anul I al Școlii tehnice „Independența” din Sibiu rezolvînd la tabla o problemă de electrotehnica.

Al. C.

Eroul Muncii Socialiste Ștefan Tripsa în mijlocul pionierilor și ulyemiștilor de la Școala medie nr. 2 din Craiova.

Intâlnire cu un Erou al Muncii Socialiste

De mult doreau pionierii și ulyemiștii Școlii medii nr. 2 din Craiova să se întâlnească cu Ștefan Tripsa, cel mai tânăr Erou al Muncii Socialiste din țara noastră, prim ministru forțor la Combinatul siderurgic din Hunedoara. I-au scris în câteva rânduri că doresc să-l vadă printre ei. Le-a răspuns de fiecare dată că va căuta să-și facă timp pentru această întâlnire. Și iată că acum, de curând, o telegramă le-a anunțat ziua și ora exactă a sosirii.

Cu bucurie și emoție l-au așteptat în gară zeci și zeci de pionieri și ulyemiști. L-au întâmpinat cu flori, cu urări calde de bun venit. Apoi, a doua zi dimineața, s-au întâlnit cu el în sala spațioasă și frumoasă pavozată a Filarmonicii de stat. Doamna o atmosferă solemnă, de zile mari. Și într-adevăr era o zi mare pentru pionieri. Eroul pe care îl îndră-

gesc avea să le vorbească și apoi să asiste la festivitatea de împărțire a distincțiilor pionierești.

Cu glas domol, dar limpede, Eroul Muncii Socialiste prinde să le povestească elevilor cimpete din viața lui. Iși amintește în fața lor despre anii când a învățat la școala primară, despre dorința lui aprinsă dar neîmplinită de a se înscrie la liceul din Alba-Iulia. Nu le era dat pe atunci fiilor de muncitori să învețe la liceu, căci trebuiau bani mulți — pentru taxe, pentru cărți, pentru haine. Abia după 23 August 1944 a putut Ștefan Tripsa să-și satisacă dorul de învățătură. A urmat atunci școala profesională de siderurgie din Hunedoara. În anul 1950 era absolvent al acestei școli. Când a terminat-o, o dată cu diploma a primit și carnetul de U.T.M. „Regimul democrat-

popular — continuă Ștefan Tripsa — mi-a deschis un nou drum în viață. Și, o dată pornit pe el, am mers mereu înainte”. Într-adevăr, după absolvirea școlii profesionale a urmat școala de mașini. La 19 ani era mașinist, apoi mașinist șef de platformă, conducând cinci cuploare.

E liniște adâncă în sală, fiecare ascultă cu respirația parcă oprită. Nimeni nu-l întrerupe pe vorbitor, dar el înțelege întrebarea mută a sălii. „A fost greu, fără îndoială, dar am învățat mereu, am studiat zi după zi — răspunde Ștefan Tripsa aceste întrebări. Aveam doar acum toate condițiile pentru aceasta. La fiecare pas am simțit ajutorul comunistilor, al organizației de partid din combinat. În 1958 am avut cinstea să fiu primit în rândurile membrilor de partid. Vedeti, prin muncă și in-

vățătură și se deschid azi, în țara noastră, cele mai nebănuite orizonturi. Și din rândurile voastre sint sigur că se vor ridica mulți fruntași, eroi ai muncii sociale și ulyemiști prezenți la întâlnire, a urmat festivitatea înminării distincțiilor pionierești. 26 de pionieri din unitatea nr. 16 au avut cinstea să primească aceste distincții chiar din mina Eroului Muncii Socialiste. Ei și-au exprimat dorința fierbinte de a deveni, asemenea lui, oameni cu care să se mândrească țara întreagă.

I. Dumitrescu
Craiova

Cîteva păreri despre o carte pentru copii

Am citit și am recitat multe din cărțile pentru școlarii mici apărute în ultimii trei ani. Căutam o poveste pentru manualul de limba română de clasa a doua. Am parcurs cu acest prilej multe cărți cu povești și basme, dar n-am izbutit să găsesc ceea ce căutam. Pornisem poate cu pretenții mari. Voiam o poveste cu temă nouă, o poveste atrăgătoare, cu un vocabular adecvat vârstei școlarii mici, o poveste scurtă pe care copiii să o citească cu plăcere.

Mărturisesc că nu am găsit încă povestea care să întrunească toate aceste calități. Nu am dezarmat. Mai caut.

Despre altceva vreau să vorbesc însă acum. Printre cărțile citite a fost și cartea cu povești a scriitoarei Viorea Huber intitulată „De ce nu mai are puricele potcoave de argint”, apărută în 1958. Conținutul acestei cărți nu numai că nu mi-a satisfăcut, dar pune o serie de probleme pentru părinți și educatori.

Cartea cuprinde povestiri despre animale și păsări. Unele teme ale acestor povestiri sint vechi, cunoscute, reluate însă, amplificate și modificate.

Pe lângă conținutul neinteresant, lungimea poveștilor depășește puterea de atenție a micilor cititori. Ceea ce este surprinzător este

insă vocabularul folosit. Mă întreb eu ce scop au fost date o seamă de cuvinte cu totul neindicte pentru „îmbogățirea” vocabularului copiilor, dar pe care autoarea pare a le socoti atât de necesare, încât, pentru a fi bine înșușite, le și explică la sfârșitul cărții. Iată cîteva din aceste cuvinte: habacule, șterpelise, pușlama, zărghiștilor, s-o cotoogim.

Void să folosescă un stil colorat, scriitoarea a introdus în vorbirea personajelor zicatori, proverbe și expresii de-a dreptul dăunătoare educației copiilor noștri în spiritul moralei comuniste (de exemplu: „Zi ca toți și fă ca tine” sau „Sutele mării slutele și miile stufile” etc.).

Nu știu de ce a socotit necesar povestitoarea să presare în conținutul cărții expresii care murdăresc limba literară și împiedică dezvoltarea simțului estetic al copiilor, de ce trebuie să citească aceștia expresii ca: „La revedere și-un praz verde” sau „Ce-mi stai ca un țap logodit” ori „Cine n-are nevastă frumoasă, pupă și rîioasă”. Literatura pentru copii trebuie să exprime frumosul atât în conținut cit și în formă, fiind unul din mijloacele importante în educarea estetică a celor mici.

Pe lângă toate aceste neajunsuri care scad conținutul educativ al po-

vestirilor, se adaugă prezența elementului mistic și a superstițiilor. Școala, organizația de pionieri, familia educă omul nou, omul societății comuniste, iar literatura nouă trebuie să ajute la formarea trăsăturilor de caracter comuniste. Iată de ce puteau lipsi din poveștile Viorei Huber expresii ca: „il blestemă”, „nu-i fie de deochi”, „să coboască”, „blestemul se împlin”, „să-mi sară ochii dacă mint” etc. De asemenea, dracul, eroul altor povești, ar putea să nu-și mai vire coada și în poveștile noi. Viorea Huber nu s-a putut lipsi de el și l-a pomenit de nenumărate ori: „Rac-drac”, „cinema dracului”, „drac împelitat”, „pe unde și-ar rupe și dracul opincile” etc.

Am făcut aceste mărunte observații cu dorința de a ajuta pe scriitorii pentru copii să-și îndeplinească mai bine datoria patriotică, de a sprijini școala în opera de educare comunistă a tinerei generații. Totodată, am vrut să atrag atenția educătorilor, părinților sau învățătorilor, asupra grijii deosebite pe care trebuie s-o acorde alegerii materialului pentru lectură recomandat copiilor în clasă și în afara de clasă.

O. Delarăscru
redactor la Editura de stat didactică și pedagogică

Cînd lipsește îndrumarea dirigintelui

Am asistat nu de mult la o oră de diriginție ținută la clasa a X-a „A” a Școlii medii nr. 1 „B. P. Hașdeu” din Buzău.

Era de așteptat ca, în aceea perioadă din preajma încheierii trimestrului, să se discute în ora de diriginție despre rezultatele pe care le-au obținut elevii, despre ceea ce mai trebuia făcut încă pentru ca primele luni de școală să se încheie cu succes deplin. Lăcrurile n-au stat însă așa. Tema programată pentru ora respectivă se referea la igiena personală și la întărirea și menținerea sănătății. Desigur, este importantă și această temă, numai că punerea ei în discuția colectivului clasei ar fi fost mult mai potrivită la începutul anului școlar decît în zilele cînd se pregătea încheierea unui trimestru.

Dar să trecem cu vederea acest fapt și să urmărim în ce măsură a corespuns cerințelor desfășurarea însăși a orei de diriginție. Aceasta a început cu un referat prezentat de una dintre elevele bune ale clasei. În prima parte a sa referatul a tratat despre importanța socială a igienei și a subliniat atenția care se acordă în țara noastră asistenței medicale. Apoi a urmat un istoric al igienei, după care s-au precizat maladiile de care se poate contamina un om dacă nu dă ascultare regulilor igienice. În total, 23 de minute! Totul era exact, bine documentat. Au lipsit doar cîteva mici „amănunte” — și anume: ce este igiena personală, situația concretă din clasă în ceea ce privește respectarea igienei, indicarea măsurilor ce trebuie luate în acest sens.

Ne-am pus pe bună dreptate întrebarea: oare cum o fi îndrumat-o dirigintele — tov. Mircea Dumitrescu — pe eleva care a întocmit referatul, dacă tocmai aceste chestiuni esențiale au fost omise din referat? Dar ne-am lămurit repede: dirigintele n-a îndrumat-o în nici un fel. El s-a mulțumit să critice referatul doar după ce a fost expus în fața întregii clase, deoarece a luat cunoștință de conținutul lui o dată cu elevii care l-au ascultat. Nu știe oare tov. Dumitrescu că a îndruma, a ajuta și a controla munca elevilor care urmează să expună referate este una din îndatoririle elementare ale dirigintelui?

Intervențiile prompte și concrete ale elevilor care au luat cuvîntul pe marginea referatului și îndeosebi precizările făcute de medicul școlii au reușit să completeze într-o măsură serioasă lacunele ale referatului. Desigur însă

că ora de diriginție nu a dat rezultatele pe care le-ar fi putut da dacă s-ar fi respectat întru totul cerințele pedagogice.

În legătură cu cele de mai sus se cuvine să precizăm că referatele susținute de elevi pot fi eficiente numai dacă ne îngrijim îndeaproape de întocmirea lor. Ele rămîn însă lipsite de caracter concret, stimulant și, foarte adesea, chiar de conținut educativ atunci cînd elevii sint lăsați să se descurce singuri, dirigintele intervenind tardiv doar cu critici asupra referatului gata prezentat. Acest procedeu are și alte neajunsuri, și ele destul de însemnate: elevul care prezintă referatul este descurajat, iar prestigiul dirigintelui suferă.

La sfîrșitul orei condusă de tov. Dumitrescu ni s-a mai rezervat o surpriză. Anunțînd tema orei viitoare, dirigintele a precizat: „Vom vizita împreună muzeul orașului”. Oare a procedat bine tov. Dumitrescu planificînd o asemenea acțiune în locul orei de diriginție? Fără îndoială că nu. Ora de diriginție este o oră de clasă, care trebuie să aibă un conținut specific: sărbătorirea unor evenimente importante din viața clasei muncitoare, a poporului, a unor aniversări etc, discutarea problemelor referitoare la morala comunistă, analiza periodică a activității colectivului clasei. Acolo unde există condiții, ora de diriginție închinată evenimentelor importante din lupta clasei muncitoare se poate desfășura la muzeul istoric din localitate. Dar în ora pe care o planificase tov. Dumitrescu nu era vorba de sărbătorirea vreunui eveniment. El își propusese să organizeze cu elevii o vizită obișnuită la muzeul orașului. Se știe însă că vizitarea muzeelor, a întreprinderilor, vizionările în colectiv ale spectacolelor, acțiunile patriotice etc. fac parte din activitatea extrașcolară și trebuie desfășurate în cadrul acesteia, în colaborare cu organizațiile de U.T.M. și de pionieri.

Tov. Dumitrescu este un om tânăr, încă lipsit de experiență. Bine pregătit în specialitatea lui — educația fizică — își va putea îmbunătăți, desigur, și munca de diriginte. Pentru aceasta este însă nevoie să muncească stăruitor, să ceară ajutorul colegilor mai experimentați și al conducerei școlii. Respectînd specificul orelor de diriginție, organizîndu-le cu grijă și asigurîndu-le un conținut just, el va putea îndeplini în condiții bune înaltul rol de îndrumător al unei clase, al unui colectiv de elevi.

Prof. Ioan N. Chițu

Răspuns cititorilor

Intrucît în urma publicării articolului „Este bine să asiste părinții la lecții?”, apărut în nr. 564 al „Gazetei învățămîntului”, redacția a primit cîteva scrisori în care această problemă era reluată, considerăm că este necesar să revenim în scopul de a sublinia încă o dată faptul că procedeu asistentelor părinților la lecții este neindicat.

Prin asistența părinților la lecții se creează, atât pentru copilul al cărui părinte asistă la lecții, cit și pentru toți elevii clasei, o situație nenaturală. Dacă părintele vine la lecție el are un scop — să vadă cum răspunde copilul său. Deci la lecția respectivă trebuie ascultat acel copil. El știe însă că va fi ascultat și se pregătește special pentru aceasta. Ce concluzii se pot trage din ascultarea lui în aceste condiții? Nu este bine să creăm situații artificiale ca aceasta în procesul instructiv-edu-

cativ. Pe de altă parte, părinții nu au întotdeauna pregătirea necesară pentru a putea face aprecieri juste asupra calității cunoștințelor copiilor lor.

Nu mai în anumite condiții asistența părinților la lecții poate da roade bune. Este vorba de cunoștințele „zile ale ușilor deschise”, la care sint invitați laolaltă toți părinții elevilor dintr-o clasă și care pot avea loc o dată pe an. Dacă este bine organizată, „ziua ușilor deschise” dă părinților prilejul să cunoască mai bine problemele și activitatea școlii. Pe această cale se întărește și colaborarea cadrelor didactice cu părinții elevilor lor.

Orice participare a părinților la lecții în afara acestei forme nu poate fi recomandată, dat fiind faptul că duce la crearea unor relații nenormale între școală și părinți.

K. D. Ușinski

La 3 ianuarie 1961 s-au împlinit 90 de ani de la nașterea celui care a fost numit „părintele pedagogiei ruse” și „învățătorul învățătorilor ruși” Konstantin Dmitrievici Ușinski.

Prinul care, în perioada gândirii pedagogice premarxiste din Rusia, a fundamentat pedagogia ca teorie științifică a educației, a instrucției, a învățămîntului, Ușinski a fost un gânditor profund, un savant și un enciclopedist al timpului său, ocupînd un loc important printre reprezentanții filozofiei clasice ruse din deceniul al șaselea al secolului trecut. Prin concepțiile sale economice, politice și filozofice K. D. Ușinski a fost un democrat iluminist, care a dorit ca patria sa dragă să se îndrepte pe un drum nou, a susținut cu căldură eliberarea țărănilor din iobăgie, a luptat permanent pentru răspîndirea științei în popor. El poate fi considerat ca unul dintre reprezentanții acelor curente ale gândirii sociale progresiste din Rusia care, potrivit cunoscutei caracterizări a lui V. I. Lenin, se bazează pe o solidă tradiție materialistă rusă. Numai considerîndu-l astfel ne putem explica cum a putut să fundamenteze un sistem pedagogic propriu atît de înaintat și de valoros.

Ușinski a fost un adevărat practician în domeniul pedagogiei, lucrînd încă de la vîrsta de 22 de ani ca profesor la diferite licee. El a cunoscut astfel, în mod direct, din practica sa, sistemul de educație și instrucție din Rusia țaristă și întreaga sa viață a luptat pentru reorganizarea acestui sistem. De asemenea, a criticat cu ascutime concepțiile pedagogice și sistemele de educație și instrucție predominante din apusul Europei, pe care le cunoștea în adîncime deoarece a trebuit să trăiască o perioadă de timp departe de patrie, în urma represaliilor guvernului țarist, care îl destituise din postul de profesor pentru vederile sale înaintate.

Datorită înaltei sale pregătiri teoretice, datorită faptului că era un profund cunoscător al concepțiilor pedagogice și al sistemelor de educație și instrucție aplicate în vremea lui, Ușinski a ajuns la încheierea unei concepții pedagogice proprii, la formularea și la rezolvarea într-un mod nou, înaintat pentru acel timp, a unui mare număr de probleme pedagogice. Sistemul său pedagogic conține, în linii mari, învățătura despre pedagogie ca știință și raporturile ei cu celelalte științe, problema obiectului educației, a scopului și a sarcinilor ei, ideea caracterului

popular al educației, problema formării personalității omului, problemele învățămîntului, ale școlii în genere și ale învățătorului, problema manualelor școlare etc. Ușinski a arătat rolul deosebit de important al literaturii pedagogice și a contribuit personal la înființarea unei asemenea literaturi în Rusia. Criticînd pedagogia germană predominantă în acea epocă, el îi opune acesteia sistemul său pedagogic propriu, pe care l-a conceput nu ca pe o culegere de reguli, de rețete sau de construcții metafizice speculative, ci ca pe un ansamblu de legi ale educației, de generalizări ale experienței pedagogice fundamentate pe filozofie, pe studiul vieții psihice a omului și pe respectarea particularităților poporului rus și ale dezvoltării lui istorice.

Ușinski a tratat într-un mod cu totul nou problema raportului dintre educație și instrucție, considerînd educația drept o categorie pedagogică fundamentală, careia îi este subordonată instrucția. Tîrziu ca prin aceasta să se anuleze specificul acesteia din urmă. Educația nu trebuie ruptă de instrucție — arată Ușinski — dar ea trebuie să aibă totdeauna rolul hotărîtor. Instrucția are sens în procesul pedagogic numai ca mijloc de educație, un mijloc instructiv puternic, dar care, dacă nu se bazează pe educație, nu poate da rezultate pozitive.

Studiînd amănunțit domeniul teoriei învățămîntului Ușinski a fost un minunat îndrumător în probleme de didactică și metodică. El și-a formulat teoria sa didactică pe baza studierii temeinice a practicii instructiv-educative a școlii și a profesorilor în lumina concepției sale metodologice. Privită în acest fel, didactică sa poate fi considerată drept o sinteză științifică a experiențelor pedagogice înaintate din acel timp.

Pe drept cuvînt a fost socotit Ușinski „învățător al învățătorilor ruși”. El l-a înarmat pe aceștia cu teoria pedagogică, oferindu-le prin scrierile sale un adevărat tratat de pedagogie generală, le-a dat indicații valoroase în cele mai însemnate probleme ale teoriei învățămîntului din școala elementară, le-a pus la îndemînă metodici speciale pentru predarea diferitelor obiecte, îndeosebi pentru predarea limbii materne și a limbilor străine. Nici unul din pedagogii Rusiei prer evoluționare sau din alte țări n-a scos în evidență atît de viu ca el importanța educativă și instructivă a studiului limbii materne. Menționăm că unele din

indicațiile sale metodice se mai aplică și acum în primele clase ale școlilor elementare din Uniunea Sovietică.

Fondator al pedagogiei clasice ruse, deschizător de drumuri în pedagogia progresistă din lumea întreagă, K. D. Ușinski ocupă un loc de seamă în pedagogia universală, fiind situat alături de marii pedagogi clasici Komenski și Pestalozzi. Pedagogia sovietică, prin marii săi reprezentanți N. I. Kalinin și N. K. Krupskaia, îl apreciază la justa sa valoare, socotindu-l un înaintaș de seamă.

În țara noastră îndrumările lui Ușinski cu privire la problemele de didactică și metodică au fost cunoscute de mult. De o circulație mai largă și de o căldură prețuire se bucură ideile lui la noi în ultimii ani, după publicarea în traducere a volumelor de „Opere pedagogice alese”.

Folosind ideile valoroase ce se desprind din opera lui Ușinski, delimitîndu-le de ceea ce reprezintă în scrierile sale tributul plătit epocii, profesorii, învățătorii și toți educatorii din țara noastră vor găsi multe învățăminte, sugestii și soluții pentru numeroase probleme pedagogice.

Mioara Cimpoieș

În sala de lectură pentru cei mici a Palatului pionierilor din Moscova

IN R. P. UNGARĂ

Educația prin muncă a copiilor preșcolari

arx arată că munca este o activitate orientată spre un scop, în cursul căreia omul își exercită influența asupra naturii, transformînd-o potrivit necesităților sale și, în același timp, se transformă el însuși. Prin urmare, trăsăturile caracteristice ale muncii constau în orientarea ei spre un scop, în influențarea mediului înconjurător și în transformarea omului însuși.

Aceste trăsături sînt caracteristice și pentru activitatea copiilor, chiar și a celor de vîrstă preșcolară. Activitatea pe care o îndeplinesc aceștia cuprinde îngrijirea hainelor, a încălțămîntei etc., îngrijirea animalelor și plantelor și realizarea diferitelor însărcinări primite în grădiniță. Analizînd oricare din aceste activități putem găsi elemente de orientare spre un anumit scop (copilul udă florile ca ele să nu se veștejească),

de influență asupra mediului înconjurător (după ce florile au fost udate pămîntul uscat devine umed), precum și de transformare a copilului însuși (în procesul activității copilul capătă cunoștințe, deprinderi, devine îndemînic, i se formează noi trăsături morale).

Munca copilului are însă un caracter specific, datorită faptului că aceste trei criterii joacă, în procesul activității lor, un rol diferit. Orientarea spre scop și influența asupra mediului înconjurător sînt mult mai reduse în comparație cu influența muncii asupra personalității copilului.

Dar asupra dezvoltării personalității copilului își exercită influența nu numai munca, ci orice activitate a lui, inclusiv jocul. A. S. Makarenko, subliniînd asemănarea dintre muncă și joc, a văzut diferența dintre aceste două forme de activitate în faptul că munca înseamnă participare la producția socială, în timp ce jocul nu are o legătură directă cu țelurile societății. Indicația lui că jocul îl deprinde pe copii cu eforturile fizice și spirituale necesare în muncă pune în mod acut problema dacă se poate vorbi în general despre munca preșcolarilor sau dacă nu cumva activitatea lor în întregime face parte din joc. Întrebarea este firească și în virtutea faptului că la copilul mic însuși munca are un caracter de joc. Totuși, comparînd activitatea copilului care îndeplinește îndatoririle ce-i revin atunci cînd este de serviciu, de exemplu la servirea mesei în grădiniță, cu activitatea lui cînd face

de mîncare pentru păpuși rezultă în mod clar o deosebire. Dacă munca copilului de serviciu servește necesităților colectivului, copilul care se joacă cu păpușile își formează deprinderi, dobîndeste deprinderi care îi vor fi necesare pentru munca ce o va desfășura în viitor. Și mai există și o altă deosebire între muncă și joc: copilul muncește din datorie, dar se joacă după dorința sa proprie.

În grădinițele de copii din R.P.U. se folosesc două forme de muncă. Prima formă cuprinde activitatea utilă legată de viața grădiniței: îngrijirea plantelor și animalelor, munca în grădiniță, îndeplinirea sarcinilor cînd copilul este de serviciu. A doua formă de muncă urmărește să-i ajute pe copii să-și însușească diferite procedee de muncă să le dezvolte îndemînarea.

Printre diferite sarcini, cei mici sînt de muncă lor este folositoarea, că ei sînt membri utili ai societății. Îngrijind roștii muncii după ce copilul începe să plăcească, se obișnuiește. Astfel, influența educației prin muncă se exercită atît asupra dezvoltării fizice a copilului cît și asupra dezvoltării lui intelectuale și morale. Prin muncă organizăm copilului să colaboreze. El devine mai îndemînic, orientat și se dezvoltă.

Munca încununată de succes înalță sentimentul propriei demnități, îl face pe copil să aibă încredere în forțele sale, să se bucure de viață, îl pregătește pentru rezolvarea unor sarcini mereu mai importante și mai complexe.

Martone Madaras

Într-o grădiniță de copii din R. P. Polonă la tradiționala serbare de Anul Nou.

CUBA: În loc de cazărmi — școli

Potrivit statisticilor date publicității de guvernul revoluționar cuban, ca rezultat al îndelungatei dominații imperialiste asupra Cubei aproape 40 la sută din populația țării este analfabetă. Pentru înlăturarea acestei grave consecințe a jugului colonial, guvernul a luat unele măsuri menite să ducă la alfabetizarea tuturor celor care n-au avut posibilitatea să învețe carte în timpul regimului dictatorial al lui Batista. La chemarea guvernului, mii de învățători și profesori tineri au plecat la safe. De asemenea, circa 50.000 de voluntari din armata cubană au hotărît să participe la

campania de alfabetizare a populației.

Guvernul cuban a pus la dispoziția celor care învață carte peste 9.560 de noi săli de clasă. 12 cazărmi ale fostei dictaturi au fost transformate în școli. Numărul școlilor elementare și medii a crescut de la 174 cîte erau în 1958, la 254 în anul 1960. În mediul rural s-au înființat 50 de școli noi. Numărul celor care frecventează școlile elementare a crescut cu peste 400.000 față de anul 1958.

Peste tot în orașele Cubei se pot citi lozinci ca: „Imperialiștii ne-au ținut în întuneric, să luptăm împotriva analfabetismului”.